

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **B. T.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Kateřinou Tomkovou
bytem Lesnická 52, 613 00 Brno

proti

žalovanému: **Generální finanční ředitelství**
Lazarská 7, 117 22 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2020, č. j. 6764/20/7100-30121-013876,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 14. 3. 2019, č. j. 11044/19/5100-31461-712551 (dále také „rozhodnutí o nařízení přezkoumání“), nařídilo přezkoumání rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 3. 1. 2018, č. j. 14840/18/3003-00460-703189 (dále také „přezkoumávané rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni vyměřena daň z nabytí nemovitých věcí ve výši 123 540 Kč. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 17. 2. 2020, č. j. 6764/20/7100-30121-013876 (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) zamítl odvolání žalobkyně podané proti rozhodnutí o nařízení přezkoumání a toto rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobkyně se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a rozhodnutí o nařízení přezkoumání. Namítá nedostatek zákonné diskrece správce daně k přezkumu znaleckých posudků vypracovaných k ceně nemovitostí. Nový znalecký posudek ze dne 31. 7. 2018 byl vypracován bez součinnosti žalobkyně i bez jejího vědomí. Správce daně smí svou pravomoc uplatňovat pouze k těm účelům, k nimž jim byla zákonem nebo na základě zákona svěřena. Vyhotovením nového znaleckého posudku neměl správce daně veškeré podklady a informace pro správné stanovení daně. Správce daně zjistil vady v posudku až poté, co jej přijal jako podklad osvědčující, že žalobkyně odstranila jeho pochybnosti. Správce daně neakceptoval návrhy žalobkyně směřující *de facto* ke smírnému vyřešení věci.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že pokud správce daně získá pochybnosti o správnosti tvrzeného základu daně, je oprávněn zjistit cenu převáděných nemovitých věcí. Znalecký posudek nelze akceptovat vždy jen proto, že k jeho hodnocení by byl kompetentní opět pouze soudní znalec. Zjištěná cena nebyla v souladu se zákonem. Následně stanovená daň v rámci přezkumného řízení již není předmětem tohoto řízení. Využití dozorčího prostředku namísto zahájení daňové kontroly nebylo nesprávné a žalobkyně tím nebyla nijak zkrácena na svých právech. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.
4. V replice žalobkyně odkazuje na zásadu enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí a odkazuje na příslušné pasáže žaloby. Správce daně postupoval v rozporu s § 95 daňového řádu.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
6. Soud předesílá, že předmětem přezkumu není rozhodnutí o stanovení daně, nýbrž rozhodnutí o nařízení přezkoumání rozhodnutí o stanovení daně (respektive rozhodnutí o odvolání proti takovému rozhodnutí). Soudní přezkum napadeného rozhodnutí je tak značně omezen charakterem tohoto rozhodnutí. Soud může z věcného hlediska posuzovat pouze ty otázky, které byly rozhodné pro nařízení přezkumu, nikoliv všechny otázky,

kteřé byly a pŕípadně dále budou rozhodné pro stanovení daně (po provedení pŕezkumného řízení).

7. Důvody pro nařízení pŕezkoumání rozhodnutí jsou vymezeny v § 121 odst. 1 daňového řádu. Podle věty první tohoto ustanovení platí, že správce daně z moci úřední nařídí pŕezkoumání rozhodnutí, jestliže po pŕedběžném posouzení věci dojde k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním pŕedpisem.
8. Pŕedběžné posouzení Odvolacího finančního ředitelství ve smyslu citovaného ustanovení se odvíjelo od nedostatků a rozporů v doložených znaleckých posudcích. Ve vztahu k pŕevedeným nemovitým věcem byly vydány celkem tři znalecké posudky Ing. L. T. Po pŕedložení prvního z posudků ze dne 31. 5. 2016, č. 2980-178/2016, správce daně vyzval žalobkyni k odstranění pochybností. Na základě výzvy pak byl pŕedložen druhý znalecký posudek ze dne 5. 12. 2017, č. j. 3590-326/2017, znějící na částku 4 117 960 Kč. Na základě tohoto posudku správce daně dospěl k závěru, že jeho pochybnosti byly odstraněny a stanovil daň dle ceny uvedené v posudku. Správce daně následně zjistil vady ve znaleckém posudku ze dne 5. 12. 2017, a vyžádal si proto od Ing. T. nový znalecký posudek. Ta jej vypracovala dne 31. 7. 2018 pod č. 3590-326/2017 – oprava ZP. Nově byla cena nemovitých věcí stanovena na 9 104 000 Kč.
9. Důvodem rozhodnutí o nařízení pŕezkoumání v souladu se shora citovaným ustanovením byl pŕedběžný závěr, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním pŕedpisem. Tento pŕedběžný závěr učinilo Odvolací finanční ředitelství na základě toho, že znalecký posudek, který byl podkladem pro pŕezkoumávané rozhodnutí, vykazoval nedostatky, a nový znalecký posudek bez takových nedostatků stanovil vyšší cenu nemovitých věcí. Nedostatky znaleckého posudku ze dne 5. 12. 2017 spočívaly v tom, že nesprávně vycházel z toho, že oceňovaná stavba je bytovým domem typovým, že pro ocenění výnosovým způsobem nebyly doloženy nájemní smlouvy, že v posudku chybí údaje o výměře bytů a že informace o čistém nájemném je nepodložená a nepŕezkoumatelná.
10. Krajský soud má za to, že uvedená zjištění jsou plně postačující pro nařízení pŕezkoumání rozhodnutí o stanovení daně, neboť jednoznačně umožňují učinit pŕedběžný závěr o rozporu pŕezkoumávaného rozhodnutí se zákonem. Rozhodující pŕitom je, že se skutečně zatím jedná o závěr pŕedběžný, tj. závěr, který nutně nemusí být konečný, a nemusí proto ani plynout z komplexního dokazování. Podkladem pro takový závěr mohou být i jiné informace, které má správce daně k dispozici a které mohou být pŕedmětem dokazování až po nařízení pŕezkoumání rozhodnutí. Nemůže být proto důvodná námitka žalobkyně, že znalecký posudek ze dne 31. 7. 2018 byl získán bez její součinnosti a bez jejího vědomí. V tuto chvíli jde o pouhý podklad pro učinění pŕedběžného závěru, nikoliv o důkaz pro konečný závěr o tom, zda byla daň stanovena v souladu se zákonem. Ze stejného důvodu je nedůvodná také námitka, že nový znalecký posudek nepŕedstavuje veškeré podklady pro správné stanovení daně. Důvodem pro nařízení pŕezkoumání rozhodnutí byl toliko pŕedběžný závěr a Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím o nařízení pŕezkoumání rozhodně nečinilo konečný závěr o tom, v jaké výši by měla být daň v souladu se zákonem stanovena. Nedostatečnost znaleckého posudku ze dne 31. 7. 2018 pro stanovení daně či nezákonnost postupu při obstarání tohoto podkladu bude moci žalobkyně namítat v průběhu pŕezkumného řízení. Zákon pŕitom umožňuje jak doplnění dokazování, tak nápravu pŕípadných procesních vad, a nakonec počítá i s možností, že řízení bude zastaveno, ukáže-li se, že pŕezkoumávané rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními pŕedpisy (viz § 123 odst. 5 daňového řádu). Soudu pŕitom v tuto chvíli nepŕisluší

předjímat výsledek přezkumného řízení, neboť hodnotí toliko otázku existence odůvodněného předběžného závěru o nezákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí, nikoliv zákonnost případného v budoucnu vydaného rozhodnutí dle § 123 odst. 5 daňového řádu.

11. Nelze přisvědčit ani námitce, že by správce daně svým postupem překračoval své pravomoci a hodnotil otázky, k nimž není odborně způsobilý. Správce daně sice obecně není oprávněn přehodnocovat odborné závěry znalce vyslovené v bezvadném znaleckém posudku. Je však bezesporu oprávněn (a ostatně také povinen) hodnotit jednotlivé důkazy (viz např. § 92 daňového řádu). Hodnocení důkazů přitom v sobě v případě znaleckých posudků zahrnuje také hodnocení toho, zda znalec vycházel ze skutkových okolností, které byly v řízení prokázány, zda jeho posudek neobsahuje zjevné metodologické vady nebo zda jsou jeho závěry vůbec odůvodněné. Rozhodně neplatí, že by snad obsah znaleckého posudku mohl hodnotit pouze znalec. Odvolací finanční ředitelství v nyní posuzované věci jasně označilo vady posudku ze dne 5. 12. 2017, přičemž žalobkyně tyto závěry ani nijak věcně nerozporuje. Podle názoru soudu přitom ony vady bylo možné zjistit i bez odborných znalostí oceňování nemovitých věcí. I laik může posoudit formální stránku znaleckého posudku a učinit závěr o tom, zda znalec správně označuje oceňovanou věc, zda své závěry opírá o konkrétní podklady nebo zda své závěry odůvodňuje. Tím spíše tak proto mohly v dané věci učinit orgány finanční správy disponující odborným aparátem, který se mimo jiné konstantně věnuje otázkám oceňování nemovitých věcí.
12. Výše uvedené nemůže zpochybňovat ani skutečnost, že správce daně v původním řízení považoval své dřívější pochybnosti za odstraněné právě předložením posudku ze dne 5. 12. 2017. Předně se jednalo o pochybnosti odlišné (pochybnosti spočívaly v tom, že původní znalecký posudek prováděl ocenění podle právních předpisů, které byly ke dni vkladu již neúčinné), než ty, které nyní vedly k nařízení přezkumného řízení. Přehodnocení původních závěrů správce daně, které byly shledány rozporné s právními předpisy, je nadto přímo základním smyslem přezkumného řízení. Z povahy věci proto nemůže být při nařizování přezkumného řízení správní orgán vázán či jinak omezován dřívějším hodnocením správce daně.
13. Pro úplnost soud dodává, že pro účely soudního přezkumu napadeného rozhodnutí je zcela irelevantní, že žalovaný údajně nepřistoupil na „smírné řešení“ věci. Ačkoliv žalobkyně uznala cenu nemovitých věcí dle nového posudku, učinila tak poté, co bylo vydáno rozhodnutí o nařízení přezkoumání, proti němuž žalobkyně brojila odvoláním. Žalovaný proto musel odvolací řízení zákonným způsobem ukončit, přičemž neměl žádnou jinou možnost, než podané odvolání posoudit a rozhodnout o něm.

IV. Shrnutí a náklady řízení

14. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů

řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. dubna 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu